

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a - 715/15

Judecătoria Soroca

Judecător D.Gherman

DECIZIE

În numele Legii

04 noiembrie 2015

mun.Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Ion Talpa

Judecătorii

Oleg Moraru, Svetlana Șleahțișki

Grefiera

Diana Balan

Cu participarea:

Procurorului

Valentina Costăș

Avocatului

Anatolie Barbacar

a judecat în ședință publică în instanța de apel, apelul declarat de avocatul Anatolie Barbacar în interesele inculpatului XXXX împotriva sentinței judecătorei Soroca din 05.03.2015, prin care:

XXXX - născut la XXX, originar și domiciliat în sat.XXX, raionul Soroca, moldovean, cetățean al RM, studii superioare, supus militar, căsătorit, are la întreținere un copil minor, activează în organele MAI a RM, fără antecedente penale;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod Penal.

XXXX - născut la XXX, originar și domiciliat în or. Soroca, str. XXX, moldovean, cetățean al RM, studii superioare, supus militar, căsătorit, are la întreținere un copil minor, activează în organele MAI a RM, fără antecedente penale;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.166/1 alin.(1) Cod Penal.

Apelul declarat de avocatul Anatolie Barbacar în interesele inculpatului XXXX, nefiind declarat în privința inculpatului XXX, din care considerente Colegiul prin decizia adoptată nu se va expune în privința acestuia.

Termenele de judecare a cauzei:

1.Instanța de fond de la 08.05.2014 pînă la 09.03.2015.

2.Instanța de apel de la 27.05.2015 pînă la XXXXXXXXXX.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru pronunțare asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătorei Soroca din 05.03.2015 XXXX a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod Penal al RM și i s-a numit o pedeapsă sub formă de amendă în folosul statului în mărime de 1000 unități convenționale, ceia ce constituie 20000 (douăzeci mii) lei.

2. XXXX a fost condamnat de faptul că activînd în funcția de inspector superior al grupului antidrog a Secției Poliției Criminale al CRP Soroca, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr.82 EF din 02.04.2010 al MAI al RM, prin urmare în conformitate cu

prevederile art.123 alin.(2) CP, fiind persoană publică, acționînd intenționat și din interes material, susținînd că are influență asupra colaboratorului de poliție din cadrul CRP Soroca, în procedura căruia se află repartizată pentru adoptarea deciziei pe plîngerea cet.Lupu Iurie din 29.01.2013 pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui XXX, manifestate prin pretinderea cu amenințări a unei datorii inexistente, în scopul de al determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin neatragerea la răspundere penală sau contravențională a lui XXX, precum și în scopul ne reținerii acestuia în ordinea art.166-167 CPP, a pretins la data de 30.01.2013 de la fratele lui XXXXX, bani în sumă de 1000 EURO, acțiune care însă nu a fost realizată din motivul refuzului lui XXXX de a transmite suma de bani pretinsă de XXX.

3. Avocatul Anatolie Barbacar, în interesele inculpatului XXX nefiind de acord cu sentința judecătoreiei Soroca din 05.03.2015 a contestat-o cu apel, prin care solicită casarea integrală a sentinței judecătoreiei Soroca din 05.03.2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal să fie achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În susținerea temeiniciei apelului declarat apelantul consideră pasibil de casat sentința judecătoreiei Soroca din 05.03.2015 din următoarele considerente: La examinarea cauzei în fond, instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile învinutului, care a făcut declarații veridice asupra învinuirii aduse, procurorul nu a prezentat careva probe directe sau indirecte ce ar confirma vinovăția incriminată lui XXX. La pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de fond s-a limitat doar la declarațiile lui XXX, care nu au fost confirmate prin alte probe acumulate în modul stabilit în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, or, nici o probă nu are valoare dinainte stabilită. Apelantul a atras atenția instanței despre faptul că, atît declarațiile lui XXXX, cît și declarațiile lui XXX sunt contradictorii, combătute prin materialele cauzei penale și urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată. Nu este relevantă, la stabilirea vinovăției lui XXXX învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin. (1) Cod penal, rațiunea instanței de judecată referitor la descifrarea convorbirilor telefonice dintre XXX, or, din aceste descifrări nu rezultă faptul comiterii infracțiunii de trafic de influență de către XXX sunt frați și pot să telefoneze unul altuia ori de cîte ori au nevoie. Conținutul convorbirilor telefonice nu a fost redat instanței de judecată și este necunoscut.

Conform art.325 alin.(1), art.101 alin.(1), art.389 alin.(1) și (2), art.385 alin.(1) pct.1) și 2), art.8 alin. (3) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele: dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul și dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului. Or, potrivit rechizitoriului, încadrînd acțiunile inculpatului în baza art.326 alin.(1) Cod Penal, inculpatului i-a fost incriminată doar acțiunea de pretindere personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite. Rezultînd din învinuirea formulată de către procuror nu este clar dacă în general XXXX a pretins careva sume de bani, pentru cine ar fi pretins bani învinuitul - pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite. În învinuirea formulată, procurorul s-a limitat doar la plagierea dispozitivului articolului 326 alin.(1) Cod penal în textul învinuirii fără a individualiza careva acțiuni concrete. Prin urmare, instanța de judecată urma să constate dacă a avut loc sau nu fapta imputată inculpatului, adică pretinderea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influența asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite. Acuzarea nu a prezentat explicații și probe pertinente, verosimile și plauzibile în vederea elucidării acestor neconcordanțe în actul de învinuire formulat inculpatului, iar, potrivit art.8 alin.(2) Cod de procedură penală, ultimul nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Apelantul consideră și faptul că, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că în acțiunile lui XXX lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate deoarece ultimul nu a pretins și nu a primit careva sume de bani. Faptul dat se dovedește prin materialele cauzei penale, prin declarațiile martorilor, prin declarațiile învinutului XXX - declarații care nu au fost combătute de către procuror. Potrivit art. 51, 52 Cod penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Apelantul consideră că, atît în cadrul urmăririi penale cît și în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată nu s-a constatat faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal de către XXX, în general nu a fost dovedit faptul existenței infracțiunii incriminate lui XXX. Împrejurările enunțate relevă, în mod clar și evident, că hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatului XXX.

4. În ședința instanței de apel inculpatul XXX și apărătorul acestuia Anatolie Barbacar au susținut apelul declarat și au solicitat admiterea acestuia în baza cerințelor și argumentelor expuse în cererea de apel.

Procurorul participant la proces, Valentina Coștaș a solicitat respingerea apelului declarat ca nefondat cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

5. Verificînd argumentele apelului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținînd cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că apelul declarat de avocatul Anatolie Barbacar în interesele inculpatului XXX urmează a fi admis, cu casarea sentinței adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

6. În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține dispoziția art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală conform căruia, (1) *Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Potrivit dispoziției art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, *Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricărui noi probe prezentate instanței de apel.*

Dispoziția art.414 alin.(2) Cod de procedură penală stabilește că, *Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, instanța de apel dispunînd și de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.*

7. Pentru a se pronunța în sensul celor constatate, Colegiul reține, că în corespundere cu pct.14.2 a Hotărîrii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005 Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel, completată prin hotărîrea nr.10 din 24.12.2010, apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricărui probe noi, instanța de apel urmînd să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciînd temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunînd, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, potrivit pct.14.7 a hotărîrii nominalizate chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

8. Colegiul penal reține, că instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate.

9. Colegiul reține, că particularitățile circumstanțelor și împrejurărilor evidențiate denotă cu desăvîrșire că **XXXX** învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod Penal, urmează să fie achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

10. În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține, că **XXX** în cadrul urmăririi penale a fost pus sub învinuire și conform sentinței judecătorești Soroca din 05.03.2015 a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal, cu indicii - *trafic de influență, cu semnele de calificare: pretinderea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite.*

10.1. Colegiul penal, soluționînd apelul declarat, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, a dat o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe. Totodată, soluționînd chestiunile de fapt și de drept asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, s-a transmis instanței de apel sunt următoarele:

- dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu;
- dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă;
- în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant;
- dacă există circumstanțe atenuante și agravante;
- dacă probele corect au fost apreciate;
- dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.
- dacă fapta întrunește elementele infracțiunii;
- dacă infracțiunea a fost corect calificată;
- dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just;
- dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

10.2. Colegiul, cercetînd suplimentar probele administrate de prima instanță, a constatat.

Fiînd audiat în instanța de judecată, învinuitul **XXX** a declarat că *în luna februarie-martie 2013, la Inspectoratul de Poliție Soroca s-a adresat cet.XXX cu o plîngere referitor la faptul precum că este șantajat de XXX locuitor al satului X, r-nul Soroca și XXX, locuitor al or.Soroca. Șantajat cu scopul extorcării de la acesta a unei sume bănești de 1000 Euro, invocînd că are o datorie precedentă de către X X față de tata lui XXX în urma relațiilor care au avut loc între ei în Federația Rusă. Cazul dat a fost*

înregistrat la IP Soroca conform legislației. Plîngerea a fost repartizată spre examinare colaboratorului XXX. Pe cazul dat a fost identificat XXX care a fost citat telefonic pentru a se prezenta la IP Soroca, pentru a da explicații pe cazul dat. Cine anume l-a citat pe XXX el nu ține minte. Cînd XX s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție, el a fost întîmpinat de către XXX și s-au deplasat în biroul lui XXX, care deține funcția de șef al poliției criminale al IP Soroca. Aflîndu-se în birou i-a fost adus la cunoștință lui XXX plîngerea lui XXX. XXX a dat explicații în scris și din conținutul explicațiilor a apărut necesitatea să fie audiat și fratele ultimului - XXX din motiv că despre datoria de 1000 Euro ultimul tot este la curent. Tot atunci i-a propus lui XXX să-l cheme pe fratele său ca martor la cele relatate de el. Aproximativ peste o oră în birou s-a prezentat XXX, cum a ajuns ultimul în birou, el nu cunoaște. Lui XXX i-a fost adusă la cunoștință plîngerea lui XXX. Ultimul a confirmat faptul că XXX a avut o careva datorie față de el și tatăl său, însă nimeni nu l-a obligat pe XXX să se clarifice cu această datorie. Din discuție cu XXXX a înțeles că XXX referitor la această datorie a scris o recipisă, iar unde se păstrează această recipisă el nu ține minte ce a spus ultimul. Pe cazul dat XXX a scris explicație, în timpul cît XXX scria explicația, el, XXX a plecat din incinta Inspectoratului de Poliție Soroca în interes de serviciu, explicația integrală fiind scrisă în absența lui XXX, dar în prezența lui XXX. După aceasta cu XXX nu s-a mai întîlnit. XXX a mai declarat că el personal nu a cerut nici o sumă bănească direct sau prin intermediul altor persoane de la XXX sau XXX pe baza plîngerii depuse de XXX pe cazul dat. La fel nu i-a comunicat lui XXX despre faptul că XXX ar putea fi reținut, cu atît mai mult că nici nu intra în competența lui.

10.3. Fiind audiat în ședința de judecată, martorul XXX a declarat că, XXX este fratele său și aproximativ cu un an și jumătate în urmă fratele lui - XXX a fost chemat la poliție. Tot în aceeași zi el a fost telefonat de fratele său să vină și el la poliție. La poliție s-a urcat la etajul trei și a fost întîlnit de XXX sau XXX, precis nu ține minte. În birou unde a fost condus era și fratele său - XXXX, care peste puțin timp a ieșit în coridor. Unul din polițiști a declarat precum că fratele XXX este învinuit, precum că la telefonat pe XXX și a cerut de la ultimul bani. El, XXX, era la curent că XXX îi datora fratelui ori tatălui lui o anumită sumă de bani pe cînd se aflau în Federația Rusă la lucru. După cîte își amintește XXX i-a spus că trebuie să aducă 1000 Euro, ca fratele XXX să nu fie închis și ca cazul să se rezolve pozitiv. Discuția dată el, XXX nu a luat-o în serios. În birou a scris careva explicații și după aceasta ieșind din birou, s-a întîlnit cu fratele și au plecat. Pe drum i-a comunicat despre cele întîmplate fratelui, la ce ultimul a spus că, nu are așa bani să dea. Peste o zi a fost invitat de XXX sau de XXX după cum își amintește la Procuratura Soroca să dea declarații, precum că la IP Soroca de la el s-a cerut 1000 Euro. Prezentîndu-se la Procuratură a dat explicații pe acest caz. Ultimul a mai declarat că careva pretenții față de XXX sau față de alți colaboratori al IP Soroca, nu are.

10.4. Declarații similare, a făcut și XXX, care în instanța de fond a declarat, că, la începutul anului 2013, el la telefonat pe XXX, deoarece ultimul îi era dator cu bani și în timpul conversației lu. XX la numit cu cuvinte murdare. A doua zi fiind cu automobilul personal lîngă "XXX" l-a văzut pe XXX, care vorbea cu o doamnă. În automobil mai era XXX și XXX l-a telefonat pe XXX și a vorbit cu el referitor la datorie. După ce a închis telefonul el a povestit lui XXX și XXX precum că XXX îi este dator cu bani și refuză să-i restituie, la ce XXX a spus că cunoaște doamna cu care XX vorbește. Până la urmă XXX a telefonat-o pe doamna care era împreună cu XXX și a întreat-o de ce persoana care merge alături, adică XXX nu ridică receptorul. XXX nu a speriat-o și nici nu a strigat la doamnă. Ce a răspuns ultima el nu cunoaște și careva conflict între ei nu a fost. A treia zi XXX a fost telefonat de către un colaborator de poliție și i-a comunicat că la poliție a parvenit o cerere precum că el l-a șantajat pe XXX. Peste o zi prezentîndu-se la IP Soroca a fost întîlnit la etajul I de către XXX. Împreună au intrat într-un birou unde era și XXX s-a prezentat și i-a explicat cu ce ocazie este invitat, precum că XXX a depus pe numele lui o cerere. XXXX la rîndul său a dat explicație pe caz. Unul dintre polițiști i-a spus să-l cheme la poliție și pe fratele său XXX. Tot în ziua cea la poliție a venit și fratele Igor. Cînd ultimul a intrat în birou, XXX a ieșit în coridor și ce a vorbit cu XXX și XXXX el nu cunoaște. În drum spre casa tratele i-a comunicat că trebuie să dea bani, însă cui concret să dea banii nu i-a spus.

11. Analizînd sentința instanței de fond în latura probatoriului, Colegiul determină următoarele probe, care în poziția instanței de fond vina lui XXX este dovedită:

1) Declarațiile părții-vătămate XX;

2) Declarațiile martorului XXX;

3) Declarațiile părții-vătămate XXX;

4) Declarațiile martorului XXXX;

5) Plîngerea cet. XXXX;

6) Copiile autentificate a materialului acumulat de CPR Soroca în baza plîngerii lui XXX din 29.01.2013 pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui XXX;

7) Declarațiile convorbirilor telefonice ridicate la 20.02.2014 de la ÎM "Orange-Moldova", prin care se constată faptul că partea-vătămată XXXX la 30.01.2013 de mai multe ori l-a telefonat pe fratele său XXXX la nr. de telefon 068619809 de pe nr. 069367741 începînd cu orele 09:48 min.

11.1. Conform art.93 alin. (1) CPP RM, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.95 alin.(1) CPP RM, sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

Conform art.100 alin.(1) CPP RM, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strîngerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire

penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

11.2. Reieșind din normele precitate și în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține că probele sus-menționate nu servesc la constatarea existenței infracțiunii din următoarele considerente.

Analizând declarațiile lui XXXX, cât și declarațiile lui XXX, se determină a fi imprecise, care nu dovedesc și nu se coraportă la învinuirea adusă lui XXX, din care considerente Colegiul penal le apreciază critic. Reieșind din declarațiile lui XXX și declarațiile lui XXX, care sunt precitate în pct.10.3 și 10.4. a hotărârii date, Colegiul concluzionează că declarațiile date ca probe nu se coraportă cu celelalte probe la care a făcut trimitere instanța de fond, care nu dovedesc fapta infracțională prevăzută de art.326 alin.(1) Cod Penal, ce se împută lui XXXX.

XXX, pe iepizodul în cauză este recunoscut ca parte-vătămată, și a dat declarații imprecise și bazate pe presupuneri, redade din spusele lui XXXX și de fapt nu indică la faptul că XXX a pretins de la el suma de 1000 de euro.

Totodată, este de menționat că martorul XXX în instanța de fond, dînd declarații a menționat, că: *Discuția dată el, XXX nu a luat-o în serios*, adică discuția avută cu XXX (f.d.168 vol.IV).

11.3. O altă probă, la care instanța de fond a făcut trimitere în confirmarea vinovăției aduse lui XXX, este plîngerea cet. Leșan Ion și declarațiile acestuia ca parte-vătămată.

Analizînd plîngerea depusă de XXX de la f.d.1, vol.I, se determină că acesta solicită să fie luate măsuri cu colaboratorul de poliție XXX, care la data de 04.02.2013 l-a numit cu cuvinte înjositoare și l-a lovit cu o palmă, deoarece este implicat în cazul cînd colaboratorii de poliție XXX și XXXX extorceau de la prietenul lui XXX suma de 16000 lei.

Fîind audiat în ședința instanței de fond XXX în calitate de parte-vătămată a declarat: *în luna februarie 2013, ne fîind pe teritoriul r-lui Soroca a fost telefonat de cunoscutul său XXX care i-a declarat că poliția cere de la ultimul mită în sumă de 1000 EURO, deoarece pe un prieten de-a lui XXXX este deschis dosar, sau trebuie să-i deschidă dosar penal.*

Afît, plîngerea lui XXX, cât și declarațiile acestuia ca parte-vătămată nu confirmă vinovăția adusă lui XXX.

11.4. O altă probă este declarațiile martorului XXX, care în ședința instanței de fond a declarat: *"referitor la pretinderea cărorva sume de bani de la XXX cunoaște din spusele lui și feciorului XXX din următoarele circumstanțe. Undeva cu un an în urmă, fîind cu chestii de serviciu la Chișinău, el a fost telefonat de către feciorul XXX și i-a spus că este chemat la IP Soroca la colaboratorul XXXX și a dat careva explicații pe cazul lui XXX, precum că colaboratorii de poliție au cerut careva bani de la XXX. Feciorul a scris explicații pe caz și după aceea a fost chemat la etajul 3 a IP Soroca la colaboratorul XXX, care l-a lovit pe feciorul său și l-a numit cu cuvinte murdare... "*

11.5. Referitor la copiile autentificate a materialului acumulat de CPR Soroca în baza plîngerii lui XXXX din 29.01.2013 pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui XXXX, Colegiul penal menționează că la f.d.93-106 vol.I sunt prezente actele ce confirmă prezența plîngerii depuse de Lupu Iurie pe acțiunile lui XXX care l-a telefonat și l-a amenințat pe primul cerînd de la el bani, plîngerea dată fîind în gestiunea colaboratorului de poliție XXX. De asemenea sunt prezente explicațiile date colaboratorului de poliție XXX de la cetățenii XXXX, și ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 22.02.2013 emisă de procurorul în procuratura raionului Soroca, Valentina Mînăscuță, prin care s-a refuzat în urmărirea penală pe cazul dat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și s-a dispus întocmirea în privința lui XXXXX procedură contravențională prevăzută de art.69 alin.(1) Cod Contravențional.

Din materialele date, se confirmă și se coraportă cu declarațiile martorului XXXX și declarațiile date de XXX, care de fapt a invocat că materialul în cauză nu era în gestiunea și competența lui, dar era în gestiunea colaboratorului de poliție a IP Soroca, XXX.

Totodată, Colegiul penal menționează că materialul dat confirmă cu certitudine acțiunile lui XXXX, în privința căroră au fost intentate proceduri contravenționale prevăzute de art.69 alin.(1) Cod Contravențional. Fapt, pe care XXX a negat faptele sale (înjurie) în privința lui XXXX.

11.6. Proba la care face trimitere instanța de fond în confirmarea vinovăției încriminate lui XXX sunt: *Declarațiile* convorbirilor telefonice ridicate la 20.02.2014 de la ÎM"Orange-Moldova", prin care se constată faptul că partea-vătămată XXXX la 30.01.2013 de mai multe ori l-a telefonat pe fratele său XXXX la nr.de telefon 068619809 de pe nr.069367741 începînd cu orele 09:48 min.

De fapt la f.d.229-238 vol.I sunt prezente descifrările convorbirilor telefonice și nicidecum declarațiile sau conținutul convorbirilor telefonice. Faptul dat nu a fost redat de organul de urmărire penală, precum nici de instanța de judecată din care considerente conținutul acestor convorbiri este necunoscut, iar din aceste descifrări nu rezultă faptul comiterii infracțiunii de trafic de influență de către XXXX, or, XXXX sunt frați și pot să telefoneze unul altuia ori de cîte ori au nevoie.

12. Efectuînd o cercetare amplă a probelor administrate în cauză, Colegiul conchide asupra netemeinicii concluziei judiciare a instanței de fond privind condamnarea lui XXXX în baza art.326 alin.(1) Cod penal, ori la adoptarea soluției, prima instanță a dat o apreciere unilaterală aspectelor de fapt a cauzei, ignorînd totalmente întregul ansamblu probant, ce denotă inexistența faptei infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal.

13. Conform art.8 Cod de procedură penală, *Persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare*

definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art.389 alin.(1,2) Cod de procedură penală, *Sentiința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. Sentiința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri...*

14. Analizînd în cumul toate probele acumulate, se constată că instanța de fond nu a dat apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității probelor din dosar, a circumstanțelor cauzei respective în coraport cu învinuirea adusă inculpatului, fiind una neconcretă și neîntemeiată, și a adoptat o hotărîre neîntemeiată, deoarece acuzarea nu a prezentat probe care ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei penale ce i se impută.

15. Sentiința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Sentiința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Or, potrivit rechizitoriului, încadrînd acțiunile inculpatului în baza art.326 alin.(1) Cod penal, inculpatului i-a fost incriminată doar acțiunea de pretindere personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Rezultînd din învinuirea formulată de către procuror nu este clar dacă în general XXXX a pretins careva sume de bani, pentru cine ar fi pretins bani învinuitul - pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Colegiul admite argumentul apelantului, că în învinuirea formulată, procurorul s-a limitat doar la plagierea dispozitivului articolului 326 alin. (1) Cod penal în textul învinuirii fără a individualiza careva acțiuni concrete.

16. Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de judecată urma să constate dacă a avut loc sau nu fapta imputată inculpatului, adică pretinderea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Acuzarea nu a prezentat explicații și probe pertinente, verosimile și plauzibile în vederea elucidării acestor neconcordanțe în actul de învinuire formulat inculpatului, iar, potrivit art.8 alin. (2) Cod de procedură penală, ultimul nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

17. La fel, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece XXXX nu a pretins și nu a primit careva sume de bani. Faptul dat se dovedește prin materialele cauzei penale, prin declarațiile martorilor, prin declarațiile învinuitului XXXX - declarații care nu au fost combătute de către procuror.

Potrivit art.art. 51, 52 Cod penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art. 8 alin. (3) CPP RM concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

18. Reieșind din normele precitate, Colegiul penal consideră că, acuzarea nu a prezentat careva probe, acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, în sensul probării învinuirii lui XXXX, învinuirea este expusă în mod neclar și abstract.

Conform art.113 CP RM se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite, și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Pornind de la aceste condiții legale și necesare la formularea unei învinuirii „acuzații penale precise” - art. 6 CEDO, urmează de concluzionat următoarele: că procurorul a formulat o învinuire abstractă, imprecisă și anume, în rechizitoriu se indică că: „*Prin acțiunile sale intenționate, cet. XXXX a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, trafic de influență, cu semnele de calificare: pretinderea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

Acuzatorul de stat nu a indicat concret în ce circumstanțe, timpul, locul comiterii infracțiunii incriminate lui XXX, dar s-a limitat la o deducție personală, abstractă, imprecisă. Or, o astfel de învinuire nu poate fi pusă la baza unei sentiințe de condamnare.

Atît în cadrul urmării penale cît și în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată, Colegiul penal instituie, că nu s-a constat faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal de către XXXX, și de fapt nu a fost dovedit faptul existenței infracțiunii incriminate lui XXXX.

În circumstanțele menționate ale cauzei, Colegiul consideră că argumentele aduse în apelul declarat, sunt întemeiate și pot servi drept temei pentru casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.2) CPP, art.art.417, 418 CPP, Colegiul penal,

D E C I D E:

Apelul declarat de avocatul Anatolie Barbacar în interesele inculpatului XXX împotriva sentinței judecătorei Soroca din 05.03.2015, în cauza penală în privința lui XXXXX, se admite, sentința în privința acestuia se casează, cu casarea încheierii judecătorei Soroca privind înlăturarea omisiunilor din 09.03.2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

XXXX învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod Penal se achită pe motiv că nu s-a constat existența faptei infracțiunii.

Dispozițiile sentinței judecătorei _____ ta lui X se mențin fără modificări.

Decizie este susceptibilă pentru executare, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 (treizeci) de zile de la data pronunțării.

Dispozițivul deciziei pronunțate la data de 04.11.2015.

Decizia motivată pronunțată și înmînată părților la data de XXXXXXXXXX, ora 13:00.

Președinte de ședință, judec ător

Judecătorii